

Ensammast i Sverige

Kent

Ner från minus femtio grader
Mannen bredvid stinker svett
Vi går ner i varma mörker
Jag gör dig arvlös på en servett
Och jag ser dig på terminalen
Som en hägring en Prada-klon
Jag har gömt behov i sjalen
För just en sån här otänkbar situation.

Jag gick långsamt fram mot bordet
Med min avvaktande blick
Över munnen mitt i orden
slog du till så hårt det gick
Och jag såg hur du tyckte om det
Från nästan bottenlös tristess
kom det kärleksvarma våldet
och vinet spills blir bleka rorschach-test

Jag ser nån vid ett rödljus
Samma NK-paraply
Och nånstans i min plånbok
glöder en post-it från -97
Där tio kulspetsblå små siffror
skriker våga utan ord
Men ögonblicket glider undan
som skuggorna från små grå lätta moln

Jag ser din rygg från taxin
fast jag vet att du har flytt
från det kalla, tysta landet
Jag stampar torkarbladens rytm
Och jag minns ingenting som hände
men jag kallsvettas ändå
VM i att hålla färgen tyck synd om mig
jag är ensamast i Sverige

Och jag är drog med dig i mitt fall
Och sen gled jag bara undan
Så förlåt, förlåt för allt
För min förbannade kluvna tunga
Jag har ett foto någonstans
Där vi är drottningar och kungar
Nu ligger bilder överallt
där gamla ansikten är unga
Och jag har letat som besatt
efter känslor som är försvunna
Och det har varit en lång, lång natt
men jag är glad att mina tårar
är behärskade och lugna